

Fundusze Europejskie

dla Rozwoju Społecznego

SKRYPT

„Metody komunikacji i aktywizacji studentów pokolenia Z”

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Projekt współfinansowany z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus
w ramach Programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027
Priorytet 1 Umiejętności, Działanie 01.05 Umiejętności w szkolnictwie wyższym

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

WSTĘP

Pokolenie Z, czyli osoby urodzone między 1997 a 2012 rokiem, stanowi dziś zdecydowaną większość studentów na uczelniach wyższych. Są to ludzie, którzy nie pamiętają świata bez internetu, smartfonów i mediów społecznościowych. Ich sposób myślenia, uczenia się, komunikowania i budowania relacji różni się diametralnie od poprzednich pokoleń – milenialsów, pokolenia X czy baby boomersów. To, co dla wielu wykładowców jest oczywiste i naturalne (długi wykład, podręcznik, egzamin ustny, hierarchia), dla studentów Z często bywa barierą nie do przeskoczenia. I odwrotnie – ich potrzeba natychmiastowego feedbacku, współpracy, autentyczności, elastyczności i jasno określonego sensu może być dla nauczycieli akademickich trudna do zaakceptowania i zrozumienia.

Właśnie ta różnica perspektyw – to **zderzenie dwóch światów** – jest głównym źródłem napięć, frustracji, obniżonej efektywności nauczania, a w konsekwencji konfliktów międzypokoleniowych. Wielu wykładowców skarży się, że studenci nie czytają lektur, nie przychodzą na zajęcia, milczą na ćwiczeniach, oczekują odpowiedzi o północy i nie okazują należytego szacunku. Studenci z kolei narzekają, że zajęcia są nudne, niepraktyczne, zbyt długie, a wykładowcy nie rozumieją ich potrzeb i stylu życia. Obie strony mają rację – z własnej perspektywy. I właśnie dlatego potrzebne jest to szkolenie.

Celem tego warsztatu nie jest „przerobienie” studentów na naszą modłę ani zmuszenie ich do dostosowania się do starych schematów. Celem jest **zrozumienie, kim są nasi studenci, co ich motywuje, czego potrzebują i jak możemy dostosować nasze metody pracy**, by proces uczenia się stał się efektywny i satysfakcjonujący dla obu stron. Nie chodzi o rezygnację z wymagań czy obniżanie standardów – wręcz przeciwnie. Chodzi o znalezienie nowych dróg, które pozwolą te standardy osiągnąć w świecie, który zmienił się nieodwracalnie.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Szkolenie podzielone jest na cztery moduły, które tworzą spójną całość:

- **Moduł 1: Charakterystyka pokolenia Z** – przyjrzymy się ich stylowi życia, potrzebom, głównym cechom i zastanowimy się, jak te cechy wpływają na proces uczenia się i nauczania. To fundament, bez którego trudno zrozumieć kolejne zagadnienia.
- **Moduł 2: Metody aktywizujące i case studies** – poznamy konkretne techniki, które sprawdzają się w pracy z pokoleniem Z: microlearning, grywalizacja, flipped classroom, projekty z realnym odbiorcą, design thinking i analiza przypadków. Omówimy też praktyczne przykłady z życia akademickiego.
- **Moduł 3: Motywowanie i podnoszenie zaangażowania** – dowiemy się, jakie czynniki naprawdę motywują współczesnych studentów (natychmiastowa gratyfikacja, sens, autonomia, uznanie społeczne, rywalizacja) i jak budować ich zaangażowanie na co dzień.
- **Moduł 4: Radzenie sobie z konfliktami międzypokoleniowymi** – przeanalizujemy najczęstsze źródła napięć, poznamy model komunikacji MOST, przećwiczymy trzy konkretne scenariusze konfliktowe i wypracujemy zestaw „ratujących zwrotów”, które pomogą deeskalować trudne sytuacje.

1. Charakterystyka pokolenia Z

Generacja Z (urodzona ok. 1997–2012) to pierwsze pokolenie, które nigdy nie znało świata bez internetu — i to zasadniczo zmienia sposób, jaki się uczy i co ją angażuje.

Kilka faktów o tej grupie, które warto mieć z tyłu głowy:

Nie chodzić o rozproszenie uwagi — chodzi o brak sensu. Badania wynikają, że studenci Gen Z są głęboko, ale tylko wtedy, gdy rozumieją, dlaczego coś jest ważne. Monotonne wykłady bez kontekstu nie są nudne — są po prostu nieczytelne jako sygnał wartościowy.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Dobrostan to nie wymówka — to kontekst. Gen Z zмага się z wartościami o wysokim poziomie zaburzeń lękowych i presji. Bezpieczna atmosfera na wypadek, gdy błąd nie jest katastrofą, nie jest pobłażaniem — to warunek, aby w przypadku wystąpienia przypadku się.

Współpraca tak, ale nie narzucona. Praca grupowa działa, jeśli urządzenia mają prawdziwą sprawczość. Losowe grupy z odgórnymi przydzielonymi rolami i jedną oceną dla wszystkich groźnych opór — nie dlatego, że studenci nie lubią współpracy, ale dlatego, że nie lubią niesprawiedliwości.

Można też zastosować rozwiązanie na widgetu, umożliwiające wykonanie działania — np. jak zaprojektować projekt zaliczeniowy albo jak reagować na częstotliwość częstotliwości. Sprawdzenie weszliśmy do szczegółowego obszaru.

- **Cyfrowi tubylcy** – od dziecka otoczeni internetem, smartfonami, mediami społecznościowymi.
- **Krótką uwagę** – koncentracja 8–12 sekund, łatwo się rozpraszają.
- **Pragmatyzm i celowość** – chcą wiedzieć „po co mi to?”, szukają praktycznego zastosowania wiedzy.
- **Potrzeba natychmiastowego feedbacku** – oczekują szybkiej informacji zwrotnej, oceniania bieżącego.
- **Współpraca i komunikacja** – wolą pracę w grupie, komunikują się za pomocą komunikatorów.
- **Autentyczność** – cenią szczerość, nie znoszą fałszu i sztywnych autorytetów.
- **Wielozadaniowość** – jednoczesne korzystanie z kilku urządzeń i źródeł informacji.

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

1.1 Wyzwania dla tego pokolenia

- **Lęk przed przyszłością** – niepewność rynku pracy, zmiany klimatu, automatyzacja.
- **Samotność i izolacja** – mimo ciągłej łączności online, wielu czuje się samotnych.
- **Przebodźcowanie** – nadmiar informacji, porównywanie się z innymi w social mediach.
- **Kłopoty z koncentracją** – krótka uwaga utrudnia pogłębioną naukę i czytanie.

1.2 Relacje społeczne

- **Komunikacja** – głównie za pomocą tekstu i emotek, unikają rozmów telefonicznych.
- **Znajomości** – często utrzymują przyjaźnie głównie online, ale cenią też spotkania w realu („low-key”).
- **Autorytety** – nie ufają instytucjom (rząd, uczelnia, korporacje) bardziej niż influencerom i rówieśnikom.

1.3 Wpływ na uczenie się i nauczanie

- **Konieczność mikrotreści** – krótkie bloki wiedzy (10–15 min).
- **Multimedia i interaktywność** – filmy, quizy, symulacje.
- **Jasne cele i praktyczne zadania** – każde ćwiczenie musi mieć uzasadnienie.
- **Bieżące ocenianie** – quizy, punkty, komentarze zamiast jednej oceny końcowej.
- **Praca projektowa i grupowa** – social learning, realne projekty.
- **Wykładowca jako przewodnik** – nie „wszechwiedzący autorytet”, ale mentor.
- **Akceptacja technologii** – pozwalać na korzystanie z urządzeń, ale z zasadami.

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Promień	Cecha	Ikonka	Wpływ na nauczanie
1	Cyfrowi tubylcy		Multimedialne materiały, interaktywność
2	Krótką uwagę		Microlearning, zmiana aktywności co 10 min
3	Pragmatyzm		Jasne cele, praktyczne zadania
4	Potrzeba feedbacku		Bieżące komentarze, quizy, punkty
5	Współpraca		Praca grupowa, social learning
6	Autentyczność		Wykładowca jako przewodnik, szczerość
7	Wielozadaniowość		Akceptacja technologii, ustalone zasady

2. Styl życia studentów pokolenia Z

- **Życie online i offline płynnie się przenika** – nie ma wyraźnej granicy między nauką, pracą, rozrywką i kontaktami społecznymi.
- **Elastyczność czasowa** – wolą uczyć się o dowolnej porze, w dowolnym miejscu. Cenią nagrania wykładów, dostęp do materiałów 24/7.
- **Konsumpcja treści wideo** – TikTok, YouTube, Instagram Reels to główne źródła informacji. Długie teksty są trudne do przyswojenia.
- **Krótkie formy komunikacji** – wolą komunikaty wizualne (mem, infografika, krótki film) niż długi e-mail czy artykuł.
- **Praca i nauka równolegle** – wielu studentów pracuje zawodowo już podczas studiów. Oczekują, że zajęcia będą dostosowane do ich harmonogramu.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

- **Zaangażowanie społeczne** – interesują się tematami ekologii, równości, zdrowia psychicznego. Chcą, by uczelnia była odpowiedzialna społecznie.

2.1 Potrzeby studentów pokolenia Z w kontekście edukacji

Potrzeba	Wyjaśnienie
Sens i cel	Każde zadanie, wykład, ćwiczenie musi mieć wyraźnie zakomunikowany cel praktyczny.
Natychmiastowa gratyfikacja	Punkty, odznaki, pozytywne komentarze – małe nagrody częściej, a nie jedna ocena na koniec semestru.
Autonomia i wybór	Chcą mieć wpływ na formę zaliczenia (esej, film, projekt), tematy prac, sposób prezentacji wiedzy.
Bezpieczna przestrzeń	Potrzebują atmosfery, w której mogą popełniać błędy bez ośmieszenia i kary. Ważne jest zdrowie psychiczne.
Technologia w służbie nauki	Oczekują nowoczesnych narzędzi: platform e-learningowych, quizów online, aplikacji do współpracy.
Relacja z wykładowcą	Chcą być traktowani partnersko – wykładowca jako przewodnik, a nie nieomylny autorytet.
Feedback na bieżąco	Nie chcą czekać tygodniami na ocenę. Chcą wiedzieć, co robią dobrze, a co wymaga poprawy – od razu.

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

2.2 Oddziaływanie na sposób uczenia się i nauczania

Wpływ na uczenie się (strona studenta)

- Szybkie przeglądanie, wolne czytanie – studenci Z dobrze radzą sobie z wyszukiwaniem informacji, ale mają trudności z pogłębioną lekturą.
- Uczenie się przez robienie – najlepiej przyswajają wiedzę w praktyce: projekty, symulacje, case studies.
- Multitasking obniża efektywność – mimo że uważają się za dobrych w wielozadaniowości, badania pokazują spadek zapamiętywania.
- Silna motywacja nagrodą – system punktowy, rankingi, odznaki działają lepiej niż groźba oceny negatywnej.
- Uczenie się społeczne – wolą dyskutować, pracować w grupie, komentować na forum niż uczyć się w samotności.

Wpływ na nauczanie (strona wykładowcy). Zmiana formy przekazu

- Zamiast 90-minutowego wykładu – **microlearning** (10–15 minutowe bloki).
- Zamiast tekstu – **materiały wizualne** (infografiki, filmy, animacje).
- Zamiast jednej oceny – **ciągłe ocenianie** (quizy wejściowe, wyjściowe, punkty za aktywność).

Zmiana roli wykładowcy

- Z **autorytetu na mentora** – prowadzący nie musi wiedzieć wszystkiego, ale powinien umieć pokierować i wskazać źródła.
- **Autentyczność i transparentność** – przyznawanie się do niewiedzy, otwartość na krytykę.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

- **Dostępność online** – szybkie odpowiedzi na czacie, nagrania z zajęć, dyżury online.

2.3 Pięć zasad przetrwania dla nauczyciela akademickiego (ZŁOTY KOMPAS)

Aby wdrażanie metod aktywizujących nie skończyło się wycieńczeniem wykładowcy, warto kierować się poniższymi zasadami:

1. Twoje granice są tak samo ważne jak dobrostan studenta

Dbanie o zdrowie psychiczne studentów nie może odbywać się kosztem Twojego zdrowia. Masz pełne prawo do odpoczynku. Jeśli umówisz się ze studentami, że nie odpowiadasz na maile po godzinie 17:00 oraz w weekendy – konsekwentnie się tego trzymaj. Pokolenie Z szanuje jasne granice, o ile są one zakomunikowane bez agresji i z góry ustalone.

2. Nie rywalizuj z Google i AI – ucz ich filtrowania

Nie próbuj zaimponować studentom pamięciowym opanowaniem setek faktów. Oni wiedzą, że mogą to sprawdzić w 3 sekundy. Zaimponuj im umiejętnością logicznego łączenia tych faktów, krytycznego myślenia i wykrywania manipulacji. Przenieś punkt ciężkości ze sprawdzania wiedzy typu: „Co to jest?” na pytania: „Jak to działa?” i „Z czego to wynika?”.

3. Bądź autentyczny, nie idealny

Dla Gen Z autorytetem jest człowiek, a nie instytucja. Nie bój się przyznać do błędu. Jeśli czegoś nie wiesz, powiedz: „To świetne pytanie, nie znam na nie odpowiedzi w tym momencie. Sprawdzę to i wrócę do Państwa z informacją na następnych zajęciach”. Taka postawa buduje u studentów gigantyczny szacunek i pokazuje, że nauka to ciągły proces, a nie stan nieomyślności.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

4. Struktura daje wolność

Studenci Gen Z gubią się w chaosie, ale świetnie funkcjonują w jasnych ramach. Im dokładniej rozpiszesz sylabus, im jaśniejsze będą kryteria oceny (rubryki) i im bardziej przewidywalne będą zajęcia (np. zawsze 15 minut teorii, potem ćwiczenie), tym mniej pytań, wątpliwości i potencjalnych konfliktów pojawi się w trakcie semestru.

5. Smartfon to tylko narzędzie, a nie Twój wróg

Zaakceptuj fakt, że smartfon jest częścią ich układu nerwowego. Zamiast z nim walczyć, oswoj go. Poproszenie studentów o wyciągnięcie telefonów i wyszukanie konkretnych danych badawczych w trakcie wykładu natychmiast zmienia dynamikę sali – z biernych słuchaczy stają się aktywnymi badaczami.

Podsumowanie:

Pokolenie Z to pragmatyczni, cyfrowi i społeczni uczniowie, którzy potrzebują szybkiego feedbacku, jasnych celów i autentycznych relacji. Styl życia oparty na elastyczności i wizualności wymusza zmianę form nauczania na krótsze, bardziej interaktywne i praktyczne. Wykładowca musi przejść z roli autorytetu do roli przewodnika, który wspiera i daje wybór, a nie narzuca sztywne ramy.

3. Metody pracy ze studentami pokolenia Z:

➤ Microlearning (uczenie w małych dawkach)

Dzielenie treści na krótkie, 10–15 minutowe bloki, zakończone zadaniem lub quizem.

Dostosowane do krótkiej uwagi Z.

Najlepsza praktyka:

- Każdy blok ma jeden, jasno określony cel.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

- Po każdym bloku – natychmiastowe sprawdzenie zrozumienia (1–2 pytania).
- Materiały w formie wideo (max 5 min) lub infografiki.

Case study:

- Sytuacja: Studenci nie czytają artykułów przed zajęciami, przez co dyskusja jest płytka.
- Rozwiązanie: Prowadzący dzieli artykuł na 3 części (max 2 strony każda). Przed każdą częścią nagrywa 2-minutowe wideo wprowadzające. Po każdej części – quiz na platformie (Moodle lub Kahoot) za punkty. Na zajęciach omawiane są tylko wnioski z quizu.
- Efekt: 70% studentów przeczytało materiały przed zajęciami (wzrost z 20%).

➤ **Grywalizacja**

Wprowadzenie mechanizmów znanych z gier (punkty, rankingi, odznaki, poziomy) do procesu uczenia się.

Najlepsza praktyka:

- Nagradzać aktywność (zabranie głosu, pomoc koledze, oddanie zadania przed terminem), a nie tylko poprawność.
- Ranking anonimowy (nikt nie widzi wyników innych, tylko swoją pozycję).
- Odznaki za konkretne osiągnięcia (np. „Mistrz analizy danych”, „Król quizów”).

Case study:

- **Sytuacja:** Ćwiczenia z nudnego przedmiotu (np. statystyka) – niska frekwencja, brak zaangażowania.

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

- **Rozwiązanie:** Prowadzący wprowadza system punktowy: 1 pkt za obecność, 2 pkt za odpowiedź, 3 pkt za rozwiązanie zadania przy tablicy. Co tydzień publikowany jest ranking „TOP 5 tygodnia”. Na koniec semestru 3 najlepszych dostaje dodatkowe 0,5 oceny.
- **Efekt:** Frekwencja wzrosła z 40% do 85%, studenci zgłaszali się sami do odpowiedzi.

➤ **Flipped classroom (odwrócona klasa)**

Studenci zapoznają się z materiałem teoretycznym przed zajęciami (wideo, lektura), a na zajęciach wykonują ćwiczenia praktyczne, dyskutują, rozwiązują problemy.

Najlepsza praktyka:

- Materiały przed zajęciami muszą być krótkie (max 15 min czytania / 10 min wideo).
- Obowiązkowe jest sprawdzenie, czy studenci zapoznali się z materiałem (krótki quiz przed zajęciami).
- Na zajęciach – **zero wykładu**, tylko praca warsztatowa.

Case study:

- **Sytuacja:** Wykład z marketingu – studenci narzekają, że jest nudny i niepraktyczny.
- **Rozwiązanie:** Prowadzący nagrywa 3 filmy po 7 minut (pojęcia podstawowe). Przed zajęciami studenci oglądają i robią quiz. Na zajęciach – praca w grupach: każda grupa dostaje rzeczywisty problem marketingowy (np. promocja nowego produktu) i musi opracować strategię w 45 minut. Prezentacja wyników i feedback.
- **Efekt:** Studenci sami mówią, że „wreszcie czują, że czegoś się nauczyli”. Oceny końcowe wzrosły średnio o 20%.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Projekty grupowe

Studenci pracują nad rzeczywistym problemem zgłoszonym przez firmę, NGO, instytucję. Efektem jest konkretny produkt (raport, kampania, prototyp).

Najlepsza praktyka:

- Odbiorca musi uczestniczyć w ocenie (kryteria jasne od początku).
- Projekt dzielony na etapy (milestones) z regularnym feedbackiem.
- Pozwolenie na wybór roli w grupie (lider, analityk, grafik, prezentujący).

Case study:

- **Sytuacja:** Przedmiot „Zarządzanie projektami” – studenci nie widzą praktycznego zastosowania.
- **Rozwiązanie:** Prowadzący nawiązuje współpracę z lokalną fundacją. Studenci w 4-osobowych grupach opracowują plan pozyskania funduszy na konkretny cel (np. remont świetlicy). Fundacja ocenia plany, najlepszy jest wdrażany. Studenci dostają punkty za każdy etap (analiza, budżet, harmonogram, prezentacja).
- **Efekt:** Motywacja skokowo wzrosła – studenci sami prosili o dodatkowe konsultacje. Dwa plany zostały zrealizowane przez fundację.

Design thinking w edukacji

Pięcioetapowy proces (empatia, definiowanie problemu, generowanie pomysłów, prototypowanie, testowanie) stosowany do rozwiązywania złożonych problemów. Świetnie działa z pokoleniem Z, które lubi kreatywność i praktykę.

Najlepsza praktyka:

- Problem musi być autentyczny i nieoczywisty.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

- Każdy etap ma limit czasu (np. 10 min na generowanie pomysłów).
- Liczy się proces, a nie końcowy produkt – ocenia się zaangażowanie i innowacyjność.

Case study:

- **Sytuacja:** Studenci architektury krajobrazu mają zaprojektować zieleni wokół budynku uczelni, ale brakuje im pomysłów i kontaktów.
- **Rozwiązanie:** Prowadzący organizuje 4-godzinny warsztat design thinking. Etap 1 – studenci przeprowadzają wywiady z użytkownikami (pracownicy, studenci, okoliczni mieszkańcy). Etap 2 – definiują główne problemy (np. brak ławek, mało cienia). Etap 3 – burza mózgów. Etap 4 – prototyp (makieta z kartonu). Etap 5 – testowanie (prezentacja przed zarządem uczelni).
- **Efekt:** Powstało 5 innowacyjnych koncepcji, jedna została wybrana do realizacji. Studenci ocenili warsztat jako „najlepsze zajęcia w semestrze”.

Case Teaching (nauczanie przez studium przypadku)

Analiza szczegółowo opisanej sytuacji problemowej (rzeczywistej lub fikcyjnej), która wymaga diagnozy i podjęcia decyzji.

Najlepsza praktyka:

- Case musi być **niejednoznaczny** – brak jednej dobrej odpowiedzi.
- Studenci najpierw pracują indywidualnie (5 min), potem w parach (10 min), dopiero potem w grupie (15 min).
- Na koniec – dyskusja moderowana przez prowadzącego.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Case study (przykład):

- **Sytuacja:** Firma XYZ ma spadek sprzedaży mimo dobrego produktu. Studenci mają wskazać przyczyny i zaproponować strategię.
- **Dane:** Studenci dostają tylko 3 strony informacji (sylwetka firmy, dane finansowe, fragment raportu z badania rynku). Żadna z informacji nie wskazuje wprost na przyczynę.
- **Proces:** Po indywidualnej analizie (5 min) – praca w parach (10 min) – grupy 4-osobowe przygotowują rekomendację (15 min) – prezentacja i dyskusja.
- **Efekt:** Studenci ćwiczą krytyczne myślenie, argumentację i pracę pod presją czasu.

Podsumowanie

Metody pracy z pokoleniem Z muszą być krótkie, praktyczne, oraz natychmiastowo nagradzające. Najlepsze praktyki to flipped classroom, design thinking i projekty z realnym odbiorcą – one łączą sens, autonomię i współpracę, które są kluczowe dla Zoomersów. Wykładowca nie jest już autorytetem, ale mentorem i przewodnikiem, który wykorzystuje technologię, daje wybór i buduje autentyczną relację – to fundament skutecznego nauczania pokolenia Z.

4. Motywowanie i podnoszenie zaangażowania studentów generacji Z

Tradycyjne systemy motywacyjne oparte na kiju i marchewce (strach przed oceną niedostateczną vs. walka o średnią) przestają działać na Pokolenie Z. Współczesny student potrzebuje **motywacji wewnętrznej**, która opiera się na poczuciu sensu, autonomii i dostrzeganiu własnego rozwoju.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Struktura zajęć

Mikrozadania i krótkie bloki

Gen Z ma wysoką tolerancję na wielozadaniowość, ale niską na monotonię. Dziel zajęcia na bloki 10–15 minut z wyraźnymi przejściami. Jedno duże zadanie rozbij na etapy z osobnymi deadlineami.

Struktura zajęć

Wybór i autonomia

Daj studentom realny wybór — tematu projektu, formy zaliczenia, kolejności modułów. Poczucie kontroli nad własną ścieżką nauki drastycznie zwiększa zaangażowanie i poczucie odpowiedzialności.

Struktura zajęć

Natychmiastowa informacja zwrotna

Generacja Z dorastała w środowisku natychmiastowych reakcji (lajki, komentarze). Szybki feedback — nawet krótki komentarz — działa motywacyjnie o wiele silniej niż ocena po tygodniach.

Relacje i uznanie

Autentyczność wykładowcy

Gen Z świetnie wyczuwa nieszczerść. Mów o własnych doświadczeniach, przyznawaj się do błędów, dziel się wątpliwościami. Studenci angażują się bardziej, gdy widzą człowieka, nie rolę.

Relacje i uznanie

Publiczne uznanie osiągnięć

Doceniaj konkretne działania — nie „dobra robota”, lecz „twoje rozwiązanie problemu X było nieoczywiste i skuteczne”. Pochwal w grupie, jeśli student wyraża na to zgodę.

Relacje i uznanie

Słuchaj, nie tylko mów

Regularnie pytaj o opinię na temat kursu — krótkie ankiety, „exit ticket” na koniec zajęć. Reagowanie na uwagi buduje zaufanie i poczucie, że głos studenta ma realny wpływ.

Technologia

Gamifikacja z sensem

Punkty, odznaki i rankingi działają — ale tylko gdy są powiązane z realnym uczeniem się, nie tylko z aktywnością. Nagradzaj jakość myślenia, nie tylko liczbę odpowiedzi czy obecności.

Technologia

Krótkie wideo zamiast tekstu

Materiały wideo 3–8 minut są przyswajane chętniej niż długie teksty. Warto nagrywać krótkie wprowadzenia do tematów lub podsumowania — nawet na smartfonie, bez dopracowanej produkcji.

Technologia

Angażuj przez narzędzia, które znają

Mentimeter, Padlet, Kahoot, Miro — używaj narzędzi, które sprawiają wrażenie znajomych. Bariera wejścia jest niższa, a student skupia się na treści, nie na obsłudze narzędzia.

Sens i cel

Połącz z realnym światem

Gen Z pyta „po co mi to?”. Zawsze osadź temat w rzeczywistym kontekście — firmie, problemie społecznym, karierze. Abstrakcja bez zastosowania szybko traci ich uwagę.

Sens i cel

Projekty z realnym wpływem

Zlecaj zadania, które mają realnych odbiorców — NGO, lokalna firma, open source. Świadomość, że praca ma znaczenie poza oceną, jest jednym z najsilniejszych motorów zaangażowania.

Sens i cel

Pokaż mapę drogi

Na początku kursu jasno przedstaw, co student będzie potrafił po jego zakończeniu i jak to przełoży się na przyszłość. Gen Z potrzebuje widzieć trajektorię, nie tylko kolejny semestr.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Natychmiastowa gratyfikacja - Im szybciej dostają informację zwrotną, tym bardziej są zmotywowani.

Poczucie sensu i celu - Każde zadanie musi odpowiadać na pytanie „po co mi to w życiu?”

Autonomia i wybór - Z nie lubią przymusu – chcą mieć wpływ na to, jak i co robią.

Społeczne uznanie - Ważniejsze niż ocena jest uznanie grupy i wykładowcy.

Element rywalizacji - Rywalizacja motywuje, ale pod warunkiem, że nie niszczy relacji.

4.1 ZASADY, KTÓRE ZAWSZE DZIAŁAJĄ

1. Nagradzaj próbę, nie tylko sukces – błąd to też krok do przodu.
2. Dawaj wybór, ale ograniczony – 3 opcje, nie 30.
3. Komunikuj cel każdego zadania – jedno zdanie przed rozpoczęciem.
4. Chwal publicznie, krytykuj prywatnie – grupa ma budować, nie niszczyć.
5. Bądź konsekwentny – jeśli obiecałeś punkty, daj je.
6. Używaj technologii, ale z umiarem – nie wszystko musi być cyfrowe.
7. Pytaj o feedback – i pokaż, że go uwzględniasz („zmieniłem X, bo sugerowaliście”).

4.2 Rubryki oceniania

Brak jasnych kryteriów oceny to jeden z największych demotywatorów dla Gen Z. Rozwiązaniem są Rubryki Oceniania (Assessment Rubrics) – tabele przedstawiane studentom *przed* rozpoczęciem zadania, które precyzyjnie określają wymagania na poszczególne oceny.

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Kryterium oceny	Poziom Dostateczny (Minimalny)	Poziom Dobry	Poziom Bardzo Dobry
Zawartość merytoryczna	Praca zawiera powierzchowną analizę, brak odniesień do nowej literatury.	Temat przeanalizowany poprawnie, wnioski oparte na zalecanej literaturze.	Głęboka, krytyczna analiza wielu źródeł, autorskie wnioski i rekomendacje.
Forma wizualna	Prezentacja chaotyczna, przeładowana tekstem, niska czytelność.	Czytelna struktura, estetyczne slajdy, odpowiednie tempo.	Wyjątkowa estetyka, kreatywne użycie grafik/wideo, wysoki profesjonalizm.

Podsumowanie

Motywowanie pokolenia Z oparte jest na trzech filarach: natychmiastowości (feedback i nagroda teraz), sensu (jasny cel i praktyczne zastosowanie) oraz autonomii (wybór formy, tematu i tempa).

Najsukuteczniejsze techniki to mikronagrody, grywalizacja, widzialny postęp i publiczne uznanie – działają silniej niż oceny i groźby.

wykładowca musi być mentorem, który słucha, daje wybór i nagradza małe kroki – to buduje zaangażowanie i sprawia, że student Z chce się uczyć, a nie musi.

5. Radzenie sobie z konfliktami wynikającymi z różnic międzypokoleniowych

Konflikty są naturalnym elementem każdej relacji międzyludzkiej – a w środowisku akademickim, gdzie spotykają się osoby z różnych pokoleń, są wręcz nieuniknione.

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

W poprzednich modułach przyjrzelśmy się charakterystyce pokolenia Z, metodom aktywizującym i motywowaniu. Teraz pora na temat, który łączy wszystkie te obszary: **konflikty wynikające z różnic międzypokoleniowych.**

Skąd się biorą te konflikty? Z odmiennych oczekiwań, stylów komunikacji, wartości i przyzwyczajeń. Starszy wykładowca oczekuje szacunku i hierarchii – student Z oczekuje partnerstwa i autentyczności. Profesor wymaga cotygodniowych raportów na papierze – student wysyła maila o 23:00 i oczekuje odpowiedzi przed porankiem. To nie jest zła wola żadnej ze stron – to zderzenie dwóch różnych światów.

Celem tego modułu nie jest unikanie konfliktów – bo to niemożliwe. Celem jest **zrozumienie ich źródeł i wyposażenie się w narzędzia, które pozwolą rozwiązywać je konstruktywnie.** Przeanalizujemy najczęstsze sytuacje konfliktowe, poznamy model komunikacji MOST, który pomaga deeskalować napięcia, i przećwiczymy trzy konkretne scenariusze. Dowiemy się też, jakich zwrotów unikać, a które „ratują” trudną rozmowę.

5.1 Źródła konfliktów międzypokoleniowych

Zanim nauczysz się rozwiązywać konflikty, musisz rozumieć, skąd się biorą. Oto najczęstsze obszary tarcia między wykładowcami (pokolenia X, Baby Boomers) a studentami (pokolenie Z):

Obszar konfliktu	Perspektywa wykładowcy (X/BB)	Perspektywa studenta (Z)
Autorytet i hierarchia	„Ja tu decyduję, bo mam tytuł i doświadczenie”	„Szacunek trzeba sobie zasłużyć, tytuł nie robi na mnie wrażenia”
Forma komunikacji	Formalna, pisemna, z szacunkiem do stopni naukowych	Bezpośrednia, krótka, na „ty”, często przez komunikatory

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Obszar konfliktu	Perspektywa wykładowcy (X/BB)	Perspektywa studenta (Z)
Ocenianie i feedback	Jedna duża ocena na koniec semestru, długie uzasadnienie	Częste małe oceny, natychmiastowa informacja zwrotna
Technologia na zajęciach	Telefony przeszkadzają, zakaz używania	Telefon to narzędzie pracy, potrzebuję go do notatek i wyszukiwania
Stosunek do wiedzy	Wiedza teoretyczna jest wartością samą w sobie	Wiedza musi mieć praktyczne zastosowanie „tu i teraz”
Praca i nauka	Nauka to priorytet, praca może począkać	Praca zawodowa jest równie ważna jak studia
Obowiązkowość	Obecność na zajęciach jest bezwzględnie wymagana	Jeśli materiał jest dostępny online, po co mam przychodzić?

Model komunikacji MOST – jak rozmawiać

M – Mów prosto i konkretnie

- Unikaj naukowego żargonu, długich wstępów i moralizowania.
- Zamiast: „*W kontekście paradygmatu dydaktycznego należy zauważyć, że...*”
- Mów: „*Zrobimy to tak, bo to przyda się wam w projekcie.*”

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

O – Okaż zainteresowanie ich perspektywą

- Pokaż, że słuchasz i rozumiesz, zanim zaczniesz oceniać.
- Zamiast: „*To nieprawda, musicie robić tak, jak mówię.*”
- Mów: „*Rozumiem, że uważacie to za niepotrzebne. Opowiedzcie mi więcej – dlaczego tak myślicie?*”

S – Stawiaj jasne granice i oczekiwania

- Miękość nie znaczy brak zasad. Ustalaj je wspólnie, ale konsekwentnie egzekwuj.
- Zamiast: „*No dobra, róbcie, co chcecie...*”
- Mów: „*Możecie wybrać formę zaliczenia, ale termin jest nieprzekraczalny. Ustaliliśmy to razem.*”

T – Traktuj jako partnerów, nie podwładnych

- Studenci Z reagują alergicznie na traktowanie z góry. Daj im poczucie, że są współtwórcami procesu.
- Zamiast: „*Macie to zrobić, bo tak mówię.*”
- Mów: „*Proponuję takie rozwiązanie – co wy na to?*”

5.2 Najczęstsze scenariusze konfliktów

Scenariusz A: „Nie mam czasu na czytanie 200 stron tygodniowo”

Sytuacja: Student zgłasza, że ma pracę zawodową i nie jest w stanie wywiązać się z obowiązkowej lektury.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Reakcje, których unikaj:

- **✗** „To twoja sprawa, jak zorganizujesz czas.”
- **✗** „Kiedy ja studiowałem, czytałem 300 stron.”
- **✗** „To nie mój problem, to wymogi programu.”

Skuteczne rozwiązanie krok po kroku:

1. Potwierdź emocje i perspektywę:

„Rozumiem, że godzenie pracy ze studiami jest trudne. Doceniam, że mówisz o tym otwarcie.”

2. Zapytaj o kontekst i potrzeby:

„Która część materiału sprawia ci największą trudność? Czy masz pomysł, jak moglibyśmy to dostosować?”

3. Zaproponuj rozwiązanie – nie obniżaj standardów, zmień formę:

„Mogę podzielić lekturę na 3 części – każda z krótkim quizem. Jeśli zaliczysz wszystkie, zaliczysz czytanie. Albo możesz przygotować 2-stronicowe streszczenie najważniejszych tez zamiast całej lektury. Co jest dla ciebie lepsze?”

4. Ustal granicę:

„Wybierz jedną z tych opcji – ale termin jest obowiązujący dla wszystkich.”

Dlaczego to działa: Student czuje się wysłuchany, ma wybór (autonomia), a cel (przyswojenie wiedzy) zostaje osiągnięty w dostosowanej formie.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Scenariusz B: „Wasze pokolenie jest leniwe i nie chce się uczyć”

Sytuacja: Starszy wykładowca publicznie krytykuje „lenistwo” studentów Z na forum grupy.

Reakcje, których unikaj:

- **✗** „Faktycznie, jesteście leniwi.”
- **✗** Ignorowanie i udawanie, że nic się nie stało.
- **✗** „Nie obrażaj nas, sam jesteś stary.”

Skuteczne rozwiązanie krok po kroku (dla prowadzącego, który chce interweniować):

1. Zatrzymaj narrację i odnieś się do konkretnego:

„Zatrzymajmy się na chwilę. Czy mógłbyś podać konkretny przykład zachowania, które uważasz za leniwe? Bo ogólne etykietowanie nie jest pomocne.”

2. Przeformułuj na konkretne oczekiwania:

„Czy chodzi o to, że studenci nie odpowiadają na pytania? To jest konkretny problem, który możemy rozwiązać. Może zmienimy formułę zajęć?”

3. Zaprosz studentów do dialogu (jeśli są obecni):

„Co wy myślicie o tej uwadze? Czy coś w niej jest prawdą? Jak moglibyśmy to zmienić?”

4. Po zajęciach porozmawiaj na osobności z wykładowcą:

„Widzę, że jesteś sfrustrowany. To rozumiem, ale takie komentarze zamykają studentów. Może spróbujemy innej metody i zobaczymy, czy zadziała?”

Dlaczego to działa: Konflikt zostaje oswojony, a nie zamieciony pod dywan. Zamiast generalizacji pojawiają się konkretne problemy do rozwiązania.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Scenariusz C: „Oceny są niesprawiedliwe, bo nie uwzględniają pracy grupowej”

Sytuacja: Studentka kwestionuje system oceniania – uważa, że wkład indywidualny nie jest doceniony, a grupa ciągnie ją w dół.

Reakcje, których unikaj:

- „Taka jest zasada i już.”
- „Jak nie chcesz pracować w grupie, rób projekt sam.”
- Obrona systemu bez wysłuchania argumentów.

Skuteczne rozwiązanie krok po kroku:

1. Wysłuchaj i potwierdź:

„Rozumiem, że to frustrujące, gdy czujesz, że twoja praca nie jest widoczna. Opowiedz mi konkretnie, jak to wyglądało w twojej grupie.”

2. Zaproponuj rozwiązanie systemowe (nie jednorazowe):

„Mogę wprowadzić ocenę rówieśniczą – każdy anonimowo oceni wkład członków grupy. Twój wynik końcowy będzie pomnożony przez średnią ocen od grupy. W ten sposób twoja praca będzie widoczna.”

3. Dodaj opcję indywidualnego raportu:

„Możesz też napisać krótki dziennik pracy (co tydzień 3 zdania) – to będzie dodatkowy materiał do oceny twojego wkładu.”

4. Ustal wspólną zasadę na przyszłość:

„Czy to rozwiązanie byłoby dla ciebie fair? Gdybyśmy je wprowadzili dla wszystkich grup, zgodziłabyś się?”

Dlaczego to działa: Studentka widzi, że jej głos ma znaczenie. System staje się bardziej sprawiedliwy, a ona ma wpływ na zasady.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

5.3 Co mówić w sytuacji konfliktowej

Cel	Mów tak	Nie mów
Deeskalacja emocji	„Widzę, że to dla ciebie ważne. Opowiedz więcej.”	„Nie denerwuj się tak, to nic strasznego.”
Potwierdzenie perspektywy	„Rozumiem, że widzisz to inaczej. Pomóż mi zrozumieć twoje stanowisko.”	„Nie masz racji, bo...”
Zaproszenie do współpracy	„Jak myślisz, co moglibyśmy razem zrobić, żeby to poprawić?”	„To nie mój problem, to twój.”
Ustalenie granic	„Rozumiem twoje argumenty, ale termin jest nieprzekraczalny dla wszystkich. Ustaliliśmy to na początku.”	„No dobra, możesz oddać później, ale już nie zwracaj mi uwagi.”
Zakończenie rozmowy	„Dziękuję, że podzieliłeś się swoją opinią. Zastanowię się nad tym i wrócę do ciebie z odpowiedzią.”	„Pogadamy później, teraz nie mam czasu.”

Podsumowanie

KONFLIKTY MIĘDZYPOKOLENIOWE WYNIKAJĄ Z RÓŻNIC W KOMUNIKACJI, AUTORYTECIE I OCZEKIWANIACH – nie są oznaką złej woli, ale odmiennego kodowania rzeczywistości. NAJSKUTECZNIEJSZĄ METODĄ RADZENIA SOBIE Z NIMI JEST MODEL MOST: Mów prosto, Okaż zainteresowanie, Stawiaj granice, Traktuj partnersko – to odwraca napięcie w konstruktywny dialog.

ZAPOBIEGANIE KONFLIKTOM JEST TAŃSZE NIŻ ICH ROZWIĄZYWANIE – wspólne ustalenie zasad na początku współpracy i regularny feedback to najlepsza inwestycja w dobre relacje międzypokoleniowe na uczelni.

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

6. Projektowanie zajęć przyjaznych pokoleniu Z – praktyczny model wdrożenia

Sama znajomość cech pokolenia Z nie wystarczy, jeśli nie przełoży się jej na konkretne decyzje dydaktyczne. Dlatego warto korzystać z prostego modelu projektowania zajęć, który pomaga uporządkować treści, aktywności i ocenianie w sposób bardziej angażujący dla współczesnych studentów.

Pokolenie Z najlepiej reaguje na zajęcia, które są:

- krótkie w strukturze,
- praktyczne w treści,
- interaktywne w formie,
- przewidywalne organizacyjnie,
- oparte na szybkiej informacji zwrotnej.

Nie oznacza to konieczności całkowitej rewolucji w sposobie prowadzenia zajęć. Często wystarczą niewielkie zmiany: podzielenie wykładu na krótsze części, dodanie krótkiego quizu, zadania w parach, pytania problemowego lub elementu wyboru.

6.1 Model „4 x 15 minut” – prosty schemat zajęć aktywizujących

Jednym z najłatwiejszych sposobów dostosowania zajęć do potrzeb studentów pokolenia Z jest podział 60-minutowego fragmentu zajęć na cztery krótkie bloki:

Etap	Czas	Cel	Przykładowa aktywność
1. Wprowadzenie	15 min	Wyjaśnienie sensu tematu	Krótki miniwykład, przykład z życia, pytanie problemowe

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

Etap	Czas	Cel	Przykładowa aktywność
2. Aktywność	15 min	Zastosowanie wiedzy	Praca w parach, mini-case, analiza danych, dyskusja
3. Wymiana	15 min	Uczenie się społeczne	Prezentacja wniosków, komentarze grupy, porównanie rozwiązań
4. Feedback	15 min	Utrwalenie i informacja zwrotna	Quiz, exit ticket, podsumowanie, pytanie „co zabieram?”

Taki układ pozwala utrzymać uwagę studentów, daje im poczucie rytmu i przewidywalności, a jednocześnie ogranicza monotonię.

6.2 Zasada „najpierw sens, potem zadanie”

Jednym z najczęstszych powodów braku zaangażowania studentów Z jest niejasność celu. Studenci często nie odmawiają pracy dlatego, że są leniwi, ale dlatego, że nie rozumieją, po co mają coś zrobić.

Dlatego przed każdym zadaniem warto powiedzieć jedno zdanie wyjaśniające sens:

- „To ćwiczenie przyda wam się przy przygotowaniu projektu zaliczeniowego.”
- „Dzięki temu nauczycie się rozpoznawać błędy, które pojawiają się później w pracy zawodowej.”
- „To zadanie pokazuje, jak teoria działa w realnej sytuacji.”
- „Ten case jest podobny do problemów, z którymi możecie spotkać się na praktykach.”
- „Nie chodzi o zapamiętanie definicji, ale o umiejętność zastosowania jej w rozmowie z klientem/pacjentem/ucznem/pracownikiem.”

Krótki komunikat o sensie zadania może znacząco zwiększyć gotowość studentów do pracy.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

6.3 Sztuczna inteligencja jako narzędzie, a nie zagrożenie

W pracy ze studentami pokolenia Z nie można ignorować narzędzi opartych na sztucznej inteligencji. Studenci będą z nich korzystać niezależnie od tego, czy zostanie to oficjalnie dopuszczone, czy zakazane. Dlatego skuteczniejsze od zakazu jest ustalenie jasnych zasad.

AI może wspierać proces uczenia się, jeśli jest wykorzystywana do:

- generowania pomysłów,
- porządkowania notatek,
- tworzenia planu pracy,
- wyszukiwania możliwych argumentów,
- ćwiczenia pytań egzaminacyjnych,
- poprawy języka i struktury tekstu.

Nie powinna natomiast zastępować:

- samodzielnej analizy,
- wnioskowania,
- odpowiedzialności za treść,
- znajomości źródeł,
- refleksji własnej studenta.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „NEVER GIVE UP!”, nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25

6.6 Przykładowe zasady korzystania z AI na zajęciach

1. Student może korzystać z AI na etapie planowania, burzy mózgów i redakcji tekstu.
2. Student musi oznaczyć, w jaki sposób wykorzystał narzędzie AI.
3. Ostateczna odpowiedzialność za treść pracy należy do studenta.
4. AI nie może zastępować wymaganych źródeł naukowych.
5. Prowadzący ma prawo poprosić studenta o ustne wyjaśnienie fragmentów pracy.
6. Niedopuszczalne jest oddanie pracy wygenerowanej w całości przez AI jako własnej.

ZAKOŃCZENIE

Skrypt szkoleniowy stanowi kompleksowe narzędzie wspierające pracę dydaktyczną z pokoleniem Z. Zawiera zarówno analizę cech i potrzeb współczesnych studentów, jak i praktyczne metody aktywizacji, motywowania oraz rozwiązywania konfliktów wynikających z różnic międzypokoleniowych. Każde zagadnienie jest poparte konkretnymi case studies, przykładami z życia akademickiego oraz gotowymi scenariuszami działań.

Głównym wnioskiem płynącym z całości jest konieczność zmiany perspektywy: różnice międzypokoleniowe nie są przeszkodą, ale punktem wyjścia do projektowania skutecznych zajęć. Kluczowe jest zrozumienie potrzeb studentów Z i dostosowanie formy przekazu, nie zaś obniżanie wymagań merytorycznych.

Skrypt dostarcza gotowych rozwiązań, które mogą być stosowane od razu – od mikrozmian w strukturze zajęć po długofalowe strategie budowania zaangażowania i zarządzania konfliktami. Wszystkie przedstawione techniki zostały opracowane w oparciu o aktualne badania oraz sprawdzone praktyki dydaktyczne.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Autor utworu: Piotr Nowaczek

CC BY 4.0

Materiał jest udostępniony na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa CC BY 4.0

Pełna treść licencji jest dostępna na stronie internetowej:

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.pl>

Materiał opracowany w związku z realizacją projektu „NEVER GIVE UP!”,
nr projektu FERS.01.05-IP.08-0053/25